

Δήλωση της Διεθνούς Μαρξιστικής Τάσης για την πανδημία COVID-19

Η καταστροφή που μας απειλεί και πώς να την αντιμετωπίσουμε

Η ακόλουθη Δήλωση της Διεθνούς Μαρξιστικής Τάσης εξηγεί πώς ο καπιταλισμός απέτυχε ολοκληρωτικά να αντιμετωπίσει την κρίση του κορονοϊού και θέτει σε κίνδυνο τη ζωή εκατομμυρίων ανθρώπων. Σε μια τέτοια κατάσταση, τα ημίμετρα και τα «μπαλώματα» στο σύστημα είναι μάταια. Μόνο δραστικά μέτρα μπορούν να αποτρέψουν την επικείμενη καταστροφή.

Αναδημοσιεύεται από το <https://marxismos.com/dhlwsh-imt-covid> / 25/03/2020

Ο κόσμος αντιμετωπίζει μια καταστροφή. Οι ζωές εκατοντάδων χιλιάδων, ίσως και εκατομμυρίων, ανθρώπων βρίσκονται σε κίνδυνο. Ακόμη και στις πλουσιότερες χώρες, όπου υπάρχει ένα αναπτυγμένο σύστημα υγειονομικής περίθαλψης, η κατάσταση έχει ήδη φθάσει σε καταστροφικό σημείο. Αλλά οι φτωχές χώρες αντιμετωπίζουν έναν εφιάλτη απίστευτων διαστάσεων.

Οι άνθρωποι στη Νιγηρία ή την Ινδία – για να μην μιλήσουμε για τις διαλυμένες από τον πόλεμο Συρία, Υεμένη ή Σομαλία – ζουν σε ασφυκτικές παραγκουπόλεις, χωρίς πρόσβαση σε καθαρό νερό, χωρίς πρόσβαση σε ιατρική περίθαλψη. Εδώ, το να μιλήσουμε για μέτρα,

όπως «κοινωνική αποστασιοποίηση» ή «αυτο-απομόνωση» ακούγεται σαν ένα κακόγουστο αστείο.

Σε μια τέτοια κατάσταση, τα ημίμετρα και τα «μπαλώματα» στο σύστημα είναι μάταια. Μόνο δραστικά μέτρα μπορούν να αποτρέψουν την επικείμενη καταστροφή. Η αλήθεια είναι ότι το καπιταλιστικό σύστημα οδηγεί την ανθρωπότητα στον όλεθρο, και γι' αυτό δε θα αργήσει να ξαναφανεί ο σάπιος χαρακτήρας του. Είναι καιρός οι εργαζόμενοι να πάρουν τη μοίρα στα χέρια τους.

Η πανδημία COVID-19 φέρνει στο προσκήνιο την οικονομική κρίση που ετοιμαζόταν εδώ και λίγο καιρό. Τώρα, αυτή η διαδικασία έχει επιταχυνθεί στο νιοστό βαθμό. Τα χρηματιστήρια έχουν καταρρεύσει παντού. Εταιρείες χρεοκοπούν και εκατομμύρια εργαζόμενοι χάνουν ήδη τις δουλειές τους. Στις Ηνωμένες Πολιτείες μόνο, μερικοί πιστεύουν ότι αυτή η κατάσταση θα μπορούσε να εκτοξεύσει την ανεργία σε ποσοστό έως και 20%. Εδώ, δεν μιλάμε πλέον μόνο για μια κυκλική οικονομική κρίση, αλλά για μια βαθιά ύφεση, παρόμοια με ό,τι συνέβη στη δεκαετία του 1930.

Ας μην ξεχνάμε ότι η ύφεση της δεκαετίας του 1930 προκάλεσε επαναστάσεις, αντεπαναστάσεις και πόλεμο. Σήμερα, δεν βρισκόμαστε σε πόλεμο με τη στρατιωτική έννοια, αλλά όλοι οι πολιτικοί ηγέτες συγκρίνουν αυτή την κατάσταση με μια κατάσταση πολέμου. Και αν πρόκειται για κατάσταση «πολέμου», τότε η εργατική τάξη πρέπει να αντιδράσει αναλόγως.

Αρχικά, οι κυβερνήσεις υποτίμησαν την επιδημία. Το βασικό μέλημα της άρχουσας τάξης δεν ήταν να διαφυλάξει την υγεία του λαού, αλλά να συνεχίσει την παραγωγή με κάθε κόστος. Στόχος τους δεν ήταν να σώσουν ζωές, αλλά να σώσουν τα κέρδη των τραπεζών και των μεγάλων μονοπωλίων. Αυτό, και μόνο αυτό, εξηγεί την εγκληματική τους αμέλεια και αποτυχία να ενεργήσουν αμέσως για να λάβουν τα απαραίτητα μέτρα για την προστασία των ανθρώπινων ζωών. Και φανέρωσε την άβυσσο μεταξύ των πλουσίων και των φτωχών, των εκμεταλλευτών και των εκμεταλλευόμενων. Τώρα σπεύδουν να αντισταθμίσουν τον χαμένο χρόνο. Αλλά οι ενέργειές τους είναι ανεπαρκείς: κάνουν πάρα πολύ λίγα, με πολύ μεγάλη καθυστέρηση. Ο ιός έχει αφεθεί να εξαπλωθεί, όπως η πυρκαγιά, και έχει καταστροφική επίδραση στη ζωή των ανθρώπων και στην παγκόσμια οικονομία.

Οι εργαζόμενοι αντιμετωπίζουν το τρομερό δίλημμα, πώς θα επιβιώσουν απ' αυτή την

κρίση, τόσο από φυσική όσο και από οικονομική άποψη. Εκατοντάδες χιλιάδες χάνουν τις δουλειές τους. Σύντομα θα μιλάμε για εκατομμύρια. Οι εργαζόμενοι, που έχουν στερηθεί το μεροκάματό τους, θα πρέπει ακόμα να ταΐζουν και να ντύνουν τις οικογένειές τους, να πληρώνουν το ενοίκιο ή το στεγαστικό τους δάνειο, ενώ την ίδια στιγμή θα αγωνίζονται να μην αρρωστήσουν.

Σε όλες τις χώρες, εκατομμύρια άνθρωποι, που κανονικά δεν ενδιαφέρονται για την πολιτική, παρακολουθούν με ανησυχία τα νέα, εξετάζοντας προσεκτικά κάθε μέτρο που προτείνουν οι κυβερνήσεις τους, τι κάνουν τα αφεντικά τους και τι υποστηρίζουν όλα τα διαφορετικά κόμματα από την Αριστερά μέχρι τη Δεξιά. Και πολύ γρήγορα, γίνεται ολοφάνερο ότι κανείς δεν κάνει πραγματικά αυτό που είναι απαραίτητο. Σ' αυτές τις συνθήκες, η συνείδηση μπορεί να αλλάξει με απίστευτη ταχύτητα.

Η μια χώρα μετά την άλλη μπαίνει σε κατάσταση εκτάκτου ανάγκης, στον ένα ή τον άλλο βαθμό. Οι πολίτες δέχονται συμβουλές να αποφεύγουν τις περιττές μετακινήσεις, να αποφεύγουν το συνωστισμό, να αυτοαπομονώνονται, εάν βρίσκονται σε κίνδυνο. Αλλά ταυτόχρονα, απαιτείται από εκατομμύρια εργαζόμενους να πηγαίνουν στην εργασία τους, αναγκαζόμενοι να χρησιμοποιούν δημόσιες συγκοινωνίες και να δουλεύουν δίπλα-δίπλα, αυξάνοντας τον κίνδυνο μετάδοσης. Αυτό θέτει σε κίνδυνο τις ζωές των ιδίων των εργαζομένων, ενώ, την ίδια στιγμή, κινδυνεύουν να μεταφέρουν τον ιό στο σπίτι τους, μολύνοντας τις οικογένειές τους, και όλα αυτά για χάρη των καπιταλιστικών κερδών. Οι συνθήκες αυτές μεταβάλλουν ριζικά τη συνείδηση των μαζών. Οι εργαζόμενοι θέλουν απαντήσεις και τις θέλουν τώρα. Το ερώτημα τίθεται ξεκάθαρα: τι πρέπει να γίνει;

Ο καπιταλισμός απειλεί σοβαρά την υγεία σου

Η κρίση αποκάλυψε το ασυμβίβαστο του καπιταλιστικού συστήματος με την υγεία δισεκατομμυρίων ανθρώπων. Οι δεκαετίες λιτότητας έχουν αποδεκατίσει τα συστήματα Υγείας παντού. Σε εκείνες τις χώρες που υπήρχε ένα δημόσιο σύστημα εθνικής υγειονομικής περίθαλψης, κάθε χρόνο δεχόταν μεγάλες περικοπές. Η δημόσια υγεία υποχρηματοδοτούταν, ενώ πολλές υπηρεσίες ιδιωτικοποιούνταν.

Όλα αυτά γίνονταν, προκειμένου να περιοριστούν οι «περιττές» δαπάνες. Τα νοσοκομειακά κρεβάτια μειώθηκαν, όπως και οι Μονάδες Εντατικής Θεραπείας. Το σύστημα έχει ελλείψεις προσωπικού και το εργατικό δυναμικό αναγκάζεται να δουλεύει υπερωρίες. Όλα αυτά έγιναν και για να αναγκαστεί ο κόσμος να αναζητήσει εναλλακτικές λύσεις

Ανακοίνωση της ΔΜΤ (ΙΜΤ)

Συντάχθηκε απο τον/την Ergatiki Dimokratia

Σάββατο, 11 Απρίλιος 2020 13:44 - Τελευταία Ενημέρωση Σάββατο, 11 Απρίλιος 2020 16:03

περίθαλψης στον ιδιωτικό τομέα, ανοίγοντας ένα πολύ επικερδές επενδυτικό πεδίο για τους καπιταλιστές.

Ταυτόχρονα, τα μεγάλα ιδιωτικά φαρμακευτικά μονοπώλια είχαν τη δυνατότητα να «ρουφούν το αίμα» των υπηρεσιών υγείας, βγάζοντας τεράστια κέρδη από τη δυστυχία των αρρώστων, των ηλικιωμένων και ευάλωτων. Όλο αυτό πρέπει να τελειώσει τώρα! Η υγεία δεν μπορεί να καθορίζεται από το ιδιωτικό συμφέρον. Το κίνητρο του κέρδους πρέπει να αφαιρεθεί εντελώς από την υγεία. Απαιτούμε την κατάργηση της ιδιωτικής υγείας και ένα πλήρως δημόσιο σύστημα υγείας!

Όλες οι ιδιωτικές εγκαταστάσεις υγειονομικής περίθαλψης πρέπει να εθνικοποιηθούν, χωρίς αποζημίωση και να ενσωματωθούν στα εθνικά συστήματα υγείας. Αυτό αποτελεί το πρώτο βήμα για μια μαζική αύξηση των δαπανών για τις υπηρεσίες υγείας, για την αντιμετώπιση των άμεσων αναγκών της κρίσης και για την παροχή αποτελεσματικής και σύγχρονης δημόσιας υγειονομικής περίθαλψης, όπου οι πιο σύγχρονες θεραπείες και φάρμακα θα είναι διαθέσιμα δωρεάν προς όλους.

Προκειμένου να επιλυθεί η σημερινή έλλειψη νοσοκομειακών κλινών, τα ξενοδοχεία και τα κενά διαμερίσματα πολυτελείας και οι βίλες των πλουσίων πρέπει να επιταχθούν αμέσως και να μετατραπούν προσωρινά σε ξενώνες για ασθενείς (ένα μέτρο που εισήχθη στη Βρετανία κατά τον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο). Ταυτόχρονα, θα πρέπει να τεθεί σε εφαρμογή ένα μακροπρόθεσμο σχέδιο για την κατασκευή νέων νοσοκομείων. Αυτό μπορεί να πραγματοποιηθεί με την περικοπή των φουσκωμένων προϋπολογισμών για στρατιωτικές δαπάνες.

Θα πρέπει να ξεκινήσει άμεσα ένα σχέδιο έκτακτης ανάγκης για την πρόσληψη και την κατάρτιση νοσηλευτών, ιατρών, οδηγών ασθενοφόρων και για όλο το προσωπικό, που είναι απαραίτητο για την ομαλή λειτουργία των κλινικών και νοσοκομείων. Πρέπει να τους παρέχεται αξιοπρεπής αμοιβή και ωράριο εργασίας, αντί για το σημερινό σκάνδαλο, όπου το ιατρικό προσωπικό δουλεύει κυριολεκτικά μέχρι θανάτου, προκειμένου να αντισταθμίσει τις ελλείψεις που έχουν προκληθεί από τα χρόνια εγκληματικής παραμέλησης του λεγόμενου καθεστώτος λιτότητας.

Θα μας πουν ότι δεν υπάρχουν χρήματα. Αλλά η Ιστορία μας λέει ότι υπάρχουν ΠΑΝΤΑ χρήματα, όταν πρόκειται να γεμίσουν οι τσέπες των πλουσίων. Έτσι, την περασμένη δεκαετία υπήρχε λιτότητα για τους εργαζόμενους, αλλά γενναιόδωρες προσφορές

Ανακοίνωση της ΔΜΤ (ΙΜΤ)

Συντάχθηκε απο τον/την Ergatiki Dimokratia

Σάββατο, 11 Απρίλιος 2020 13:44 - Τελευταία Ενημέρωση Σάββατο, 11 Απρίλιος 2020 16:03

δημόσιου χρήματος για τους τραπεζίτες – τους ίδιους τραπεζίτες που κατέστρεψαν την παγκόσμια οικονομία το 2008. Τώρα η ιστορία επαναλαμβάνεται. Μεγάλα ποσά δημόσιου χρήματος μεταφέρονται στα ταμεία μεγάλων ιδιωτικών εταιρειών, ενώ εκατομμύρια εργαζόμενοι ζουν μέσα στην αβεβαιότητα και τη φτώχεια.

Οι φαρμακευτικές βιομηχανίες, οι οποίες έχουν τεράστια κέρδη, πρέπει να απαλλοτριωθούν και να ενσωματωθούν σε κρατικές δομές. Οι προτεραιότητες της έρευνάς τους, αντί για την παραγωγή προϊόντων που θησαυρίζουν ιδιωτικές εταιρίες, πρέπει να υπαγορεύονται από τις ανάγκες της κοινωνίας, και όχι από τα κέρδη μιας χούφτας πλούσιων παρασίτων.

Όλες οι πατέντες πρέπει να αποδεσμευτούν αμέσως και όλες οι έρευνες πρέπει να δημοσιοποιηθούν και να κοινοποιηθούν παγκόσμια. Αυτό θα επιταχύνει σημαντικά την ανάπτυξη νέων φαρμάκων και, εφόσον αυτά είναι διαθέσιμα, θα πρέπει να παρέχονται σ' όλες τις εθνικές υπηρεσίες υγείας σε τιμές κόστους, και όχι να πωλούνται στις φουσκωμένες τιμές, στις οποίες, επί του παρόντος, τιμολογούνται σημαντικά φάρμακα που σώζουν ζωές.

Εάν υιοθετήσουμε τώρα όλα αυτά τα μέτρα, μπορούν να αποτραπούν οι χειρότερες επιπτώσεις της παρούσας κρίσης, αλλά και κρίσεις, σαν κι αυτή, να αποφευχθούν στο μέλλον.

Εργατικός έλεγχος παντού!

Εάν τα μέτρα κοινωνικής αποστασιοποίησης είναι ένα από τα εργαλεία για την καταπολέμηση της εξάπλωσης αυτού του ιού, τότε αυτό πρέπει να εφαρμόζεται αυστηρά, σε ΟΛΟΥΣ τους τομείς της ζωής, και ιδιαίτερα στους χώρους εργασίας. Αν πραγματικά βρισκόμαστε σε μια κατάσταση εκτάκτου ανάγκης και πολεμικού τύπου, όπως μας λένε οι κυβερνήσεις, τότε απαιτούνται έκτακτα μέτρα.

Τα αφεντικά έχουν δείξει ότι είναι εντελώς ανίκανα να διαδραματίσουν οποιονδήποτε προοδευτικό ρόλο. Υποστηριζόμενοι από το κράτος και τους αστούς πολιτικούς, απαιτούν από τους εργαζόμενους, ακόμη και σε μη αναγκαίες βιομηχανίες, να συνεχίσουν τις δουλειές τους με αμειώτους ρυθμούς. Αλλά, αυτό υπονομεύει όλες τις προσπάθειες για την

Ανακοίνωση της ΔΜΤ (ΙΜΤ)

Συντάχθηκε απο τον/την Ergatiki Dimokratia

Σάββατο, 11 Απρίλιος 2020 13:44 - Τελευταία Ενημέρωση Σάββατο, 11 Απρίλιος 2020 16:03

καταπολέμηση του ιού. Ως εκ τούτου, σε ολόκληρο τον κόσμο βλέπουμε απεργίες από εργαζόμενους, που ανησυχούν ότι οι συνθήκες εργασίας τους απειλούν τη ζωή τους και εκείνες των αγαπημένων τους. Σε περισσότερες από μία χώρες (βλέπε Ιταλία και Ισπανία, αλλά και Βόρεια Αμερική), οι εργαζόμενοι επέβαλαν επιτυχώς το κλείσιμο ορισμένων εγκαταστάσεων, τουλάχιστον για μια περίοδο.

Αυτά τα γεγονότα φέρνουν στο προσκήνιο τη δύναμη της εργατικής τάξης, όταν αυτή είναι οργανωμένη και συνειδητοποιημένη σχετικά με τη δύναμή της. Αντιμέτωποι με την ανεύθυνη συμπεριφορά των αφεντικών, οι μαρξιστές θέτουν το ζήτημα του εργατικού ελέγχου. Όλες οι απεργιακές επιτροπές πρέπει να μετατραπούν σε μόνιμες εργοστασιακές επιτροπές, για τον έλεγχο και, εάν είναι απαραίτητο, την αποτροπή των ενεργειών των αφεντικών και της διοίκησης.

Όλες οι μη απαραίτητες κοινωνικά εργασίες πρέπει να σταματήσουν αμέσως. Οι εργαζόμενοι πρέπει να στέλνονται σπίτι με πλήρη αμοιβή, για όσο διάστημα είναι απαραίτητο. Το κόστος πρέπει να το αναλάβουν τα αφεντικά. Εάν οι καπιταλιστές λένε ότι δεν μπορούν να το αντέξουν, τότε ας ανοίξουν τα βιβλία για να υποστούν έλεγχο από τα συνδικάτα και τους εκλεγμένους εκπροσώπους των εργαζομένων. Στην πραγματικότητα, οι μεγάλες επιχειρήσεις «κάθονται» σε βουνά χρήματος, τα οποία τώρα πρέπει να χρησιμοποιηθούν για να φροντίσουν όσους τα έχουν δημιουργήσει με την εργασία τους.

Όπου η παραγωγή θεωρείται απαραίτητη, ο χώρος εργασίας πρέπει να αναδιαρθρωθεί και να οργανωθεί κατά τρόπο που να επιτρέπει την κοινωνική αποστασιοποίηση, καθώς και να παρέχεται στους εργαζόμενους ο απαραίτητος εξοπλισμός προστασίας, όπως κατάλληλες μάσκες προσώπου, γάντια και φόρμες, τακτική καθαριότητα όλων των επιφανειών και χώρων εργασίας και τακτικός ιατρικός έλεγχος. Όλοι οι εργαζόμενοι, που θεωρούνται μη απαραίτητοι για τις εν λόγω εργασίες, θα πρέπει να μπορούν να παραμείνουν στο σπίτι τους.

Οι επιτροπές θα πρέπει επίσης να διασφαλίσουν ότι κανένας εργαζόμενος δεν θα απολυθεί με το πρόσχημα της κρίσης. Οπουδήποτε εργοστάσια απολύουν ανθρώπους ή απειλούνται με κλείσιμο από τα αφεντικά, ζητάμε να απαλλοτριωθούν και να τεθούν υπό τον έλεγχο και τη διαχείριση των εργαζομένων.

Όσοι έχουν ήδη χάσει την εργασία τους ή εργάζονται σε περιστασιακή βάση, θα χτυπηθούν σκληρά απ' αυτή την κρίση. Ζητάμε να πληρώνεται από το κράτος το ισοδύναμο πλήρους

αμοιβής. Ωστόσο, είμαστε αντίθετοι στη χρηματοδότηση αυτού του μέτρου, μέσω υψηλότερων δημοσίων ελλειμμάτων, τα οποία θα πληρώνονται από την υπόλοιπη εργατική τάξη, υπό τη μορφή λιτότητας και αυξημένης φορολογίας. Αντίθετα, ζητάμε την απαλλοτρίωση των παρασιτικών τραπεζών και των κερδοσκοπικών επιχειρήσεων.

Παράλληλα, σ' αυτή την περίοδο αναπόφευκτης επιβράδυνσης της παραγωγής, θα πρέπει να εισαχθεί η έννοια της «εναλλαγής», με εναλλασσόμενες εργάσιμες ημέρες και μια συντομότερη εργάσιμη εβδομάδα, που θα επιτρέψει στους εργαζόμενους να παραμείνουν στο σπίτι μεγαλύτερο χρονικό διάστημα και να μειώσουν το χρόνο των μετακινήσεων. Αυτό πρέπει σταδιακά να επεκταθεί, ώστε να συμπεριλάβει όλους όσους είναι σήμερα άνεργοι, ώστε να εξαλειφθεί η ανεργία, καθώς και να μειωθεί στο ελάχιστο το ωράριο εργασίας.

Όχι στις απολύσεις – κλιμακούμενη μείωση ωραρίου με πλήρη μισθό! Ανοιγμα όλων των βιβλίων!

Η εργατική τάξη πρέπει να αναλάβει την εξουσία

Ας είμαστε σαφείς για το τι συμβαίνει εδώ. Το καπιταλιστικό σύστημα αντιμετωπίζει μια υπαρξιακή κρίση. Η ικανότητά του να εγγυάται την ασφάλεια των απλών εργαζομένων, η ικανότητά του να εγγυάται την απασχόληση και τη στέγαση των ανθρώπων, η ικανότητά του να δίνει στους εργάτες μισθό για τη διατροφή των οικογενειών τους, όλα τίθενται υπό αμφισβήτηση. Αυτό έχει επαναστατικές επιπτώσεις και η άρχουσα τάξη το γνωρίζει πολύ καλά αυτό.

Τα αφεντικά φοβούνται ένα ανεξάρτητο κίνημα της εργατικής τάξης περισσότερο απ' ό,τι φοβούνται τον ιό. Ανησυχούν ότι οι άνθρωποι θα αρχίσουν να παίρνουν τα πράγματα στα χέρια τους. Στη Γουχάν, στην Κίνα, όπου ξέσπασε ο ιός, οι άνθρωποι έκτισαν οδοφράγματα στις γειτονιές τους και πραγματοποιούσαν ελέγχους, όπως και έλαβαν άλλες ανεξάρτητες πρωτοβουλίες. Αυτό ανάγκασε το κράτος να παρέμβει από φόβο μήπως χάσει τον έλεγχο της κατάστασης.

Στην Ιταλία, οι εργαζόμενοι, μέσω απεργιακών κινητοποιήσεων, άρχισαν να παρεμβαίνουν άμεσα στον τρόπο λειτουργίας της παραγωγής. Στη Βρετανία, η εγκληματική αδράνεια της κυβέρνησης έχει οδηγήσει στην αυθόρμητη δημιουργία ομάδων γειτονιάς για την

Ανακοίνωση της ΔΜΤ (ΙΜΤ)

Συντάχθηκε απο τον/την Ergatiki Dimokratia

Σάββατο, 11 Απρίλιος 2020 13:44 - Τελευταία Ενημέρωση Σάββατο, 11 Απρίλιος 2020 16:03

αντιμετώπιση διαφόρων πτυχών της κρίσης, όπως τη διανομή τροφίμων και τη γενική ασφάλεια. Στο Ιράν, σ' ένα σημείο, οι άνθρωποι άρχισαν να επιβάλλουν καραντίνα σε ολόκληρες πόλεις, όντας αντιμετώποι με την αδράνεια του καθεστώτος.

Τα παραπάνω παραδείγματα είναι εμβρυακά στάδια της εργατικής εξουσίας που αναπτύσσεται αυθόρμητα από την κρίση του καπιταλισμού. Είναι σαφές ότι η άρχουσα τάξη δεν είναι σε θέση να αντιμετωπίσει επαρκώς την κρίση. Ενόψει της αδράνειας της άρχουσας τάξης, όπως στη Βρετανία, τη Σουηδία και τις ΗΠΑ, ζητούμε να δημιουργηθούν επιτροπές σε κάθε γειτονιά και χώρο εργασίας, προκειμένου να αντιμετωπιστούν οι διάφορες πτυχές της κρίσης.

Στην Ιταλία και τη Γαλλία, το κράτος λαμβάνει αυτά τα μέτρα. Αρχικά, η πλειοψηφία του πληθυσμού τα αποδέχεται, καθώς, όπως τους λένε οι αρχές, είναι απαραίτητα για την καταπολέμηση της απειλής ενός θανάσιμου και εξαιρετικά μεταδοτικού, νέου ιού. Την ίδια στιγμή, οι απλοί εργαζόμενοι γνωρίζουν καλά ότι εκείνοι, που υιοθετούν όλο και πιο αυστηρά μέτρα, είναι οι ίδιοι που σπατάλησαν πολύτιμο χρόνο στην αρχική φάση της πανδημίας. Εμπιστεύονται ελάχιστα ή και καθόλου της κυβέρνησή τους για την υπεράσπιση των συμφερόντων τους. Και έχουν δίκιο.

Οι άνθρωποι της εξουσίας συνειδητοποιούν ότι χρειάζεται να θεσπίσουν επείγοντα μέτρα, για να σταθεροποιήσουν την κατάσταση και να μη διακινδυνεύσουν την οργή των μαζών. Αλλά, αυτά τα μέτρα έκτακτης ανάγκης μπορούν επίσης να χρησιμοποιηθούν ως ένας τρόπος ελέγχου της εργατικής τάξης. Περιέχουν ένα ισχυρό αντιδημοκρατικό στοιχείο, που αποσκοπεί στην ενίσχυση του κράτους και της καταπιεστικής του εξουσίας.

Αναγνωρίζουμε τους λόγους για τους οποίους οι άνθρωποι είναι θετικοί στη μεγαλύτερη παρουσία των δυνάμεων ασφαλείας στους δρόμους, αλλά οφείλουμε να αποκαλύπτουμε το γεγονός ότι η παρουσία των δυνάμεων ασφαλείας δεν έχει σκοπό την προστασία του λαού, αλλά αντιθέτως την προσπάθεια σταθεροποίησης της κατάστασης για λογαριασμό του Κεφαλαίου.

Στην Ιταλία υπήρξαν περιπτώσεις, κατά τις οποίες η αστυνομία επιτέθηκε σε απεργίες και συνέλαβε εργαζομένους που ζητούσαν περισσότερα μέτρα ασφαλείας. Αυτό υπογραμμίζει τον κίνδυνο ύπαρξης αυταπατών για τις κρατικές δυνάμεις ασφαλείας. Προειδοποιούμε τους εργαζομένους ότι μπορούν να εμπιστεύονται μόνο τις δυνάμεις τους, όχι τον στρατό ή την αστική κυβέρνηση που έχουν επανειλημμένα δείξει ότι η πρωταρχική ανησυχία τους

Ανακοίνωση της ΔΜΤ (ΙΜΤ)

Συντάχθηκε απο τον/την Ergatiki Dimokratia

Σάββατο, 11 Απρίλιος 2020 13:44 - Τελευταία Ενημέρωση Σάββατο, 11 Απρίλιος 2020 16:03

είναι η διατήρηση των κερδών, ακόμη και με κίνδυνο να επιδεινωθεί η σημερινή κρίσιμη κατάσταση.

Τα μέτρα έκτακτης ανάγκης πρέπει να οργανωθούν από επιτροπές γειτονιάς και χώρων εργασίας, οι οποίες πρέπει να συνδεθούν σε τοπικό και εθνικό επίπεδο, για να οργανώσουν ένα αποτελεσματικό κλείσιμο των πάντων, ως το ταχύτερο μέσο αντιμετώπισης του ιού.

Πολλοί άνθρωποι στην Ιταλία ανησυχούν ότι εγκληματικά στοιχεία μπορούν να επωφεληθούν από την κρίση. Σε μια τέτοια κατάσταση, οι κρατικές δυνάμεις ασφαλείας δεν μπορούν να εγγυηθούν την ασφάλεια όλων. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο υποστηρίζουμε ότι πρέπει να δημιουργηθούν δομές, όπως οι τοπικές επιτροπές που εκλέγονται σε κάθε γειτονιά, για να επιβλέπουν ολόκληρη την κατάσταση έκτακτης ανάγκης. Μια επιτροπή που θα εκλεγεί από τον ίδιο το λαό, σε κάθε γειτονιά, θα έχει πολύ μεγαλύτερη εξουσία για να αποφασίσει τι πρέπει να γίνει και για να διασφαλίσει ότι όλοι συμμορφώνονται με τις δημοκρατικά ληφθείσες αποφάσεις.

Οι επιτροπές μπορούν να δημιουργήσουν σημεία ελέγχου και να περιπολούν τους δρόμους, κατά τη διάρκεια του “lockdown”, να επιβλέπουν τη διανομή τροφίμων σε όλα τα νοικοκυριά, ώστε να ελαχιστοποιούνται οι περιττές μετακινήσεις – ιδίως για ηλικιωμένους και άλλες ευάλωτες ομάδες. Αυτό θα αποθαρρύνει άμεσα τα εγκληματικά στοιχεία και θα καταπολεμήσει την κερδοσκοπία και τις αδικαιολόγητες αυξήσεις των τιμών των τροφίμων και των φαρμάκων που διαπράττουν κάποιοι αδίστακτοι έμποροι.

Είδαμε επίσης το παράδειγμα της Χιλής, όπου τα συνδικάτα έχουν ανακοινώσει ότι, εάν η κυβέρνηση δεν εφαρμόσει εθνική καραντίνα, θα την εφαρμόσουν οι ίδιοι, με τη μορφή μιας «ανθρωπιστικής απεργίας», με εξαίρεση τους βασικούς τομείς. Αυτό, δε μπορεί παρά να έχει επισημανθεί από πολλούς «στρατηγούς» του κεφαλαίου, οι οποίοι αντιλαμβάνονται όλο και περισσότερο την πιθανότητα μιας κοινωνικής επανάστασης στις παρούσες συνθήκες και είναι έτοιμοι να επιχειρήσουν οτιδήποτε είναι δυνατό να διακόψει αυτή τη διαδικασία.

Εγγυημένες διανομές τροφίμων

Όταν εκατομμύρια άνθρωποι αντιλήφθηκαν ότι η πανδημία δημιουργούσε μια κατάσταση

Ανακοίνωση της ΔΜΤ (ΙΜΤ)

Συντάχθηκε απο τον/την Ergatiki Dimokratia

Σάββατο, 11 Απρίλιος 2020 13:44 - Τελευταία Ενημέρωση Σάββατο, 11 Απρίλιος 2020 16:03

έκτακτης ανάγκης, είχαμε σκηνές αγορών πανικού και προσπάθειας συλλογής αποθέματος για μια σειρά προϊόντων. Τι αντανakλά αυτό; Φυσικά, ότι οι άνθρωποι φοβούνται την κατάσταση, στην οποία έχουμε εισέλθει. Αλλά δείχνει επίσης ότι δεν εμπιστεύονται τις αρχές, ούτε και την «αγορά», για να τους βοηθήσουν.

Αυτό, ωστόσο, οδήγησε στην ατυχή κατάσταση ελλείψεων στα καταστήματα τροφίμων, η οποία με τη σειρά της οδήγησε σε περιπτώσεις κερδοσκοπίας, με ορισμένα καταστήματα να εκτοξεύουν τιμές βασικών αγαθών. Αυτό μπορεί μόνο να επιδεινώσει την ήδη δύσκολη κατάσταση. Επομένως, οι δημοκρατικά εκλεγμένες επιτροπές γειτονιάς θα πρέπει να έχουν την εξουσία, να ελέγχουν τις τιμές και, εάν είναι απαραίτητο, να επιβάλλουν πλαφόν. Αν αυτό δεν γίνει, εκτός από τις ελλείψεις, θα δούμε επίσης ότι τα φτωχότερα στρώματα της κοινωνίας δε θα μπορούν να αγοράσουν αυτά που χρειάζονται.

Οι ηλικιωμένοι και οι ευάλωτοι θα δυσκολευτούν να αντιμετωπίσουν μια τέτοια κατάσταση. Τους λένε να απομονωθούν, αλλά δεν μπορούν να τους παραδώσουν τα βασικά τρόφιμα. Αυτό θέτει πολλούς σε κίνδυνο, αφού θα πρέπει να βγουν για να αγοράσουν αυτά που χρειάζονται.

Πρέπει να απαιτήσουμε την οργανωμένη παράδοση τροφίμων σε όλα τα σπίτια, για να μειώσουμε την ανάγκη μετακίνησης προς τα καταστήματα. Η αυθόρμητη οργάνωση ομάδων γειτονιάς, που πηγαίνουν και αναζητούν όσους έχουν ανάγκη και οργανώνονται, για να τους βοηθήσουν, επιβεβαιώνει, ότι η μάζα των ανθρώπων δεν είναι άπληστοι ατομικιστές, αλλά σε περιόδους ανάγκης είναι έτοιμοι να οργανωθούν συλλογικά, για να βοηθήσουν όσους έχουν ανάγκη.

Αυτές οι ομάδες γειτονιάς, ωστόσο, για να είναι πλήρως αποτελεσματικές, χρειάζονται βοήθεια. Χρειάζονται μέσα μεταφοράς, εξοπλισμό ασφαλείας και εκπαίδευση, για το πώς να προσεγγίσουν τα ευάλωτα άτομα που πρέπει να απομονώνονται.

Απαιτούνται κοινοτικές κουζίνες για την προμήθεια έτοιμων μαγειρεμένων γευμάτων, ειδικά για ηλικιωμένους και άτομα με ειδικές ανάγκες. Σε περιόδους όπου οι αλυσίδες των εστιατορίων και των μπαρ κλείνουν και απολύουν μαζικά ανθρώπους, ζητάμε την απαλλοτρίωσή τους, για να ικανοποιήσουμε τις ανάγκες των κοινοτήτων για φαγητό. Αυτό θα εγγυόταν τις θέσεις εργασίας των εργαζομένων σε αυτές τις αλυσίδες, ενώ παράλληλα θα εξασφάλιζε όλους τους πόρους που είναι αναγκαίοι. Το αίτημα αυτό πρέπει να συνδεθεί με τις ομάδες γειτονιάς.

Για ένα δημόσιο, ενιαίο, σύστημα μεταφορών!

Ένα από τα μέρη, όπου ο κίνδυνος μόλυνσης είναι υψηλότερος, είναι σε γεμάτα λεωφορεία, τρένα και μετρό. Στα πρώτα στάδια της εκδήλωσης της πανδημίας, εκατομμύρια εργαζομένων ταξίδευαν στοιβαγμένοι, αυξάνοντας σε μεγάλο βαθμό το ρυθμό εξάπλωσης του ιού.

Μόλις κατέστη προφανές ότι τέτοιες συνθήκες ήταν επικίνδυνες, πολλοί άνθρωποι σταμάτησαν να κινούνται άσκοπα. Εκείνοι που μπορούν να εργαστούν από το σπίτι έχουν αρχίσει να το κάνουν. Αυτό έχει μειώσει το συνωστισμό, αλλά δεν τον έχει εξαλείψει.

Η απάντηση των εταιρειών μεταφορών ήταν η μείωση της συχνότητας των υπηρεσιών, η αναστολή ορισμένων δρομολογίων κ.λπ. Έτσι, όταν ακριβώς χρειαζόμαστε περισσότερες μεταφορές, για να μπορέσει να διατηρηθεί η κοινωνική αποστασιοποίηση, με τη μείωση των διαθέσιμων δρομολογίων, δεν μπορεί να εφαρμοσθεί. Το αποτέλεσμα είναι λιγότερα, αλλά πιο γεμάτα μέσα μεταφοράς.

Και πάλι, το κριτήριο εδώ είναι η κερδοφορία. Αυτό είναι απαράδεκτο. Όλες οι εταιρείες μεταφορών πρέπει να εθνικοποιηθούν, χωρίς αποζημίωση από το κράτος και να ενταχθούν σε μία εθνική υπηρεσία μεταφορών. Πολλές από αυτές τις εταιρείες ανήκαν προηγουμένως στο κράτος και στα τοπικά συμβούλια/δήμους. Πρέπει όλα να παρθούν πίσω και να χρησιμοποιηθούν ανάλογα με τις ανάγκες, και όχι με σκοπό το κέρδος. Οι επιβάτες χρειάζονται περισσότερο χώρο, για να ταξιδεύουν με ασφάλεια σ' αυτές τις συνθήκες.

Το προσωπικό χρειάζεται επίσης προστασία και η δυνατότητα να μην εργάζεται σε συνθήκες συνωστισμού είναι ένα μέτρο προς αυτή την κατεύθυνση. Το προσωπικό των μεταφορών χρειάζεται επίσης όλο τον απαραίτητο εξοπλισμό ασφαλείας: μάσκες, γάντια κ.λπ, ενώ η υπηρεσία καθαρισμού θα πρέπει επίσης να επεκταθεί σημαντικά, ώστε να εξασφαλιστεί ο τακτικός επαρκής καθαρισμός που απαιτείται για να σταματήσει η εξάπλωση του ιού. Οι εργαζόμενοι στις υπηρεσίες καθαρισμού θα πρέπει επίσης να μεταφέρονται δωρεάν στο σπίτι τους, να πληρώνονται έναν αξιοπρεπή μισθό διαβίωσης και να έχουν πλήρη συνδικαλιστικά δικαιώματα.

Η στεγαστική κρίση

Πολλοί εργάτες χάνουν τις δουλειές τους, και ιδιαίτερα όσοι ανήκουν στη νεότερη γενιά, ενώ έχουν υψηλές δόσεις στεγαστικών δανείων ή πολύ υψηλά ενοίκια να πληρώσουν. Αν τα πράγματα συνεχιστούν ως έχουν, πολλοί θα βρεθούν αντιμέτωποι με κατασχέσεις και εξώσεις. Σε πολλές χώρες, οι κυβερνήσεις έχουν δώσει εντολή στις τράπεζες να παγώσουν τις αποπληρωμές των στεγαστικών δανείων, δηλαδή να επιτρέψουν προσωρινά καθυστερήσεις στις πληρωμές για αρκετούς μήνες. Δυστυχώς, δεν ισχύει το ίδιο για τα ενοίκια, τα οποία θα πρέπει επίσης να παγώσουν για όσο διαρκεί αυτή η κρίση.

Θα πρέπει ακόμα να προσθέσουμε, ότι το πάγωμα της αποπληρωμής των στεγαστικών δανείων είναι ένα μέτρο που έχει ληφθεί για να προστατεύσει τις τράπεζες, αφού, αν υπήρχε ένα μεγάλο κύμα μη πληρωμών των μηνιαίων δόσεων στεγαστικών δανείων, αυτό θα μπορούσε τεχνικά να ωθήσει τις τράπεζες στη χρεοκοπία. Όπως πάντα, μέτρα που φαίνεται να λαμβάνονται προς όφελος των εργαζομένων, στον καπιταλισμό μπορεί να έχουν εντελώς διαφορετικά κίνητρα.

Παρ' όλα αυτά, το πάγωμα των δόσεων στεγαστικών δανείων πραγματικά παρέχει κάποια προσωρινή διευκόλυνση. Ωστόσο, μακροχρόνια δεν εξαλείφει εντελώς την πίεση από τις οφειλές. Κάποια στιγμή οι πληρωμές αυτές θα πρέπει να γίνουν. Εκείνοι οι εργάτες, που θα βρουν δουλειές, μόλις τελειώσει η κρίση, θα πρέπει να πραγματοποιούν μεγαλύτερες πληρωμές. Όμως, η κρίση αυτή θα φέρει μακροχρόνιες οικονομικές συνέπειες και η λιτότητα, η μαζική ανεργία και η φτώχεια είναι τα μόνα που θα μπορέσει να προσφέρει το καπιταλιστικό σύστημα, μόλις τελειώσει η πανδημία.

Επομένως, για να αποφευχθεί η απώλεια της κατοικίας ενός μεγάλου αριθμού εργατικών οικογενειών, θέτουμε το αίτημα οι τράπεζες να διαγράψουν ένα μέρος του στεγαστικού χρέους. Είναι ο μόνος τρόπος για να λυθεί σταθερά αυτό το πρόβλημα. Οι τράπεζες διασώθηκαν με δημόσιο χρήμα περισσότερο από δέκα χρόνια πριν και έχουν κάνει μεγάλα κέρδη πρόσφατα. Αν είναι αλήθεια ότι βρισκόμαστε όλοι στην ίδια βάρκα, τότε οι τράπεζες πρέπει να πληρώσουν το μερίδιό τους.

Άλλοι εργάτες κατοικούν σε ενοικιασμένους χώρους κατοικίας και διατρέχουν τον κίνδυνο εξώσης αν δεν πληρώνουν το ενοίκιό τους. Σε κάποιες χώρες, έχουν πραγματοποιηθεί απαγορεύσεις εξώσεων. Αν και ευπρόσδεκτες, αυτές δεν παρέχουν επαρκή προστασία. Οι ιδιοκτήτες έχουν τρόπους για να ασκούν πιέσεις στους ενοίκους. Ένας από αυτούς είναι να

Ανακοίνωση της ΔΜΤ (ΙΜΤ)

Συντάχθηκε απο τον/την Ergatiki Dimokratia

Σάββατο, 11 Απρίλιος 2020 13:44 - Τελευταία Ενημέρωση Σάββατο, 11 Απρίλιος 2020 16:03

αυξάνουν τα ενοίκια, σε επίπεδα που να μην μπορούν να πληρώσουν οι ενοικιαστές. Συνεπώς, θα έπρεπε να πραγματοποιηθεί πάγωμα ενοικίων και διακοπή πληρωμής ενοικίου, μέχρι το τέλος της κρίσης. Οι επιτροπές γειτονιάς θα έπρεπε να διαδραματίσουν ρόλο εδώ, να έχουν την επίβλεψη της κατάστασης και να επεμβαίνουν για να σταματούν αυξήσεις ενοικίων ή εξώσεις.

Αυτή η κατάσταση επισημαίνει ένα ακόμα μακροχρόνιο πρόβλημα. Ο λόγος, για τον οποίο οι ιδιώτες ιδιοκτήτες μπορούν να συμπεριφέρονται μ' αυτό τον τρόπο, είναι η διαχρονική έλλειψη κοινωνικής στέγασης. Στο παρελθόν, το ποσοστό της δημόσιας-δημοτικής στέγης σε σύγκριση με την ιδιωτική ήταν πολύ υψηλότερο. Οι εργατικές οικογένειες μπορούσαν να στεγαστούν σε σχετικά φθηνότερες κατοικίες. Για δεκαετίες, η πολιτική στις περισσότερες χώρες ήταν η ιδιωτικοποίηση, το ξεπούλημα των κατοικιών που ανήκαν στο δημόσιο και η πίεση προς τους ανθρώπους για ιδιοκατοίκηση.

Αυτό, που απαιτείται τώρα, είναι ένα δραστικό πρόγραμμα κατασκευής εργατικών κατοικιών, για να ανταποκριθεί στη ζήτηση, παρέχοντας κατοικίες με λογικό ύψος ενοικίου. Την ίδια στιγμή, υπάρχουν πολλά σπίτια και διαμερίσματα που παραμένουν κλειστά, λόγω της κερδοσκοπίας. Σε τέτοιες περιπτώσεις, αυτές οι ιδιοκτησίες πρέπει να απαλλοτριώνονται και να προστίθενται στις διαθέσιμες εργατικές κατοικίες. Εφόσον πραγματοποιούταν ένα τέτοιο πρόγραμμα, θα ανακούφιζε σε μεγάλο βαθμό την παρούσα κατάσταση της διαχρονικής έλλειψης κατοικιών και των υπέρογκων ενοικίων.

Δημοκρατικά δικαιώματα

Οι κυβερνήσεις, σ' όλο τον κόσμο, χρησιμοποιούν νομοθεσία έκτακτης ανάγκης, για να πάρουν μέτρα και να αντιμετωπίσουν την κρίση. Είμαστε, φυσικά, υπέρ των μέτρων έκτακτης ανάγκης για την απαλλοτρίωση ιδιωτικών περιουσιακών στοιχείων, για την απαλλοτρίωση ιδιωτικών νοσοκομείων και για την κατάληψη εργοστασίων που παράγουν εξοπλισμό ατομικής προστασίας.

Το πρόβλημα είναι ότι οι αστικές κυβερνήσεις εκμεταλλεύονται την υγειονομική κρίση, για να περιορίσουν τις δημοκρατικές ελευθερίες, για παράδειγμα απαγορεύοντας τις απεργίες, ή περιορίζοντας τις πολιτικές ελευθερίες, την ελευθερία της έκφρασης και βγάζοντας το στρατό στους δρόμους.

Αυτά τα μέτρα δεν παίζουν κανένα απολύτως ρόλο στη διαχείριση της πανδημίας και πρέπει να τα αντιπαλέψουμε. Οι εργάτες χρειάζονται το δικαίωμα στην απεργία, προκειμένου να προστατεύσουν τους εαυτούς τους από τα αφεντικά, που βάζουν σε κίνδυνο τις ζωές και την ασφάλειά τους. Χρειαζόμαστε την ελευθερία της έκφρασης, προκειμένου να μπορούμε να καταγγείλουμε την πλήρη έλλειψη σεβασμού των αστικών κυβερνήσεων για την ανθρώπινη ζωή.

Επομένως, ενώ πρέπει να γίνει κάθε προσπάθεια, για να εξασφαλιστεί ότι λαμβάνονται τα πιο αποτελεσματικά μέτρα για τη μάχη ενάντια στην εξάπλωση του ιού, δεν πρέπει να επιτρέψουμε στην αστική τάξη να εκμεταλλευτεί την παρούσα κατάσταση έκτακτης ανάγκης, για να περιορίσει τα δημοκρατικά δικαιώματα, για τα οποία έχουν δώσει μάχη ολόκληρες γενιές εργατών.

Εθνικοποιήσεις

Για χρόνια, το σύνθημα της αστικής τάξης ήταν «ιδιωτικοποίηση». Μεγάλες επιχειρήσεις, που είχαν φτιαχτεί από το κράτος, μοιράστηκαν και ξεπουλήθηκαν φθηνά στους πλούσιους. Η ίδια η έννοια της εθνικοποίησης ήταν γελοιοποιημένη, σαν κάτι που ανήκε στο μακρινό παρελθόν. Τώρα ξαφνικά έχουν αλλάξει σκοπό.

Κάποιες κυβερνήσεις, σε μια κίνηση ξεκάθαρης παραδοχής ότι ο καπιταλισμός δε μπορεί να αντιμετωπίσει την παρούσα κρίση, επιτάσσουν ιδιωτικά νοσοκομεία, ώστε να χρησιμοποιηθούν από το κράτος στο πλαίσιο των μέτρων για την αντιμετώπιση της εξάπλωσης του ιού. Στο μεταξύ, πολλές κυβερνήσεις έχουν δηλώσει ότι είναι προετοιμασμένες να κινηθούν προς την κατεύθυνση της εθνικοποίησης οποιασδήποτε μεγάλης επιχείρησης που θα χρεοκοπούσε την επόμενη περίοδο.

Ένα παράδειγμα των παραπάνω είναι και αυτό που είπε ο Γάλλος υπουργός οικονομικών Μπρουνό Λεμέρ: «Δε θα διστάσω να χρησιμοποιήσω όλα τα διαθέσιμα μέσα, για να προστατεύσω τις μεγάλες γαλλικές εταιρείες. Αυτό μπορεί να γίνει με ανακεφαλαιοποίηση, αυτό μπορεί να γίνει με την αγορά μετοχών, μπορώ ακόμα και να χρησιμοποιήσω τον όρο εθνικοποίηση αν είναι απαραίτητο».

Οι δεξιοί ρεφορμιστές, που μέχρι πρόσφατα συναγωνίζονταν στο να προσθέσουν τις φωνές

Ανακοίνωση της ΔΜΤ (ΙΜΤ)

Συντάχθηκε απο τον/την Ergatiki Dimokratia

Σάββατο, 11 Απρίλιος 2020 13:44 - Τελευταία Ενημέρωση Σάββατο, 11 Απρίλιος 2020 16:03

τους στην καμπάνια ενάντια στην εθνικοποίηση, έχουν επίσης αναγκαστεί να αλλάξουν κάπως σκοπό.

Ας είμαστε ξεκάθαροι: αυτό, στο οποίο αναφέρονται ως εθνικοποίηση, είναι στην πραγματικότητα μια διάσωση. Πραγματοποιείται με αποζημίωση στους καπιταλιστές ιδιοκτήτες, και επομένως είναι ένα ακόμα μέσο μεταφοράς κρατικών κεφαλαίων σε ιδιωτικές τσέπες. Και, όταν το δημόσιο χρήμα θα έχει χρησιμοποιηθεί, για να σταθούν αυτές οι εταιρείες στα πόδια τους, πωλούνται πίσω στους καπιταλιστές σε χαμηλές τιμές. Είναι ένας ακόμα τρόπος να κάνουν την εργατική τάξη να πληρώσει για την κρίση των αφεντικών.

Οι εργάτες δεν μπορούν να αποδεχθούν αυτό το είδος εθνικοποίησης. Δεν πρέπει να πληρώσει η εργατική τάξη για το χάος, το οποίο έχουν δημιουργήσει οι καπιταλιστές. Αυτό, που απαιτείται, είναι απαλλοτρίωση χωρίς αποζημίωση για τα αφεντικά. Την ίδια στιγμή, καλούμε για την αποπομπή των παρασιτικών ανώτατων διευθύνσεων αυτών των εταιρειών και την αντικατάστασή τους από εργατικό δημοκρατικό έλεγχο και διεύθυνση.

Ο ρόλος του εργατικού κινήματος

Οι ηγέτες του εργατικού κινήματος αποδεικνύονται ανίκανοι να αντιμετωπίσουν σοβαρά αυτή την κατάσταση. Στην Ιταλία, για παράδειγμα, οι ηγέτες των συνδικάτων συνεργάστηκαν πλήρως με τα αφεντικά και την κυβέρνηση, επιμένοντας ότι η παραγωγή δεν έπρεπε να σταματήσει. Το βασικό τους κριτήριο δεν ήταν η ασφάλεια του εργατικού δυναμικού, αλλά η διατήρηση της παραγωγής από το φόβο οικονομικής κατάρρευσης.

Οι Ιταλοί εργάτες είχαν άλλες ιδέες. Για εκείνους, η σωτηρία των ζώων ήταν προτεραιότητα. Άρχισαν να κινητοποιούνται σε απεργίες, αφού είχαν αποτύχει να πείσουν τα αφεντικά να κλείσουν τα εργοστάσια, προκειμένου να οργανώσουν την εργασία με τέτοιο τρόπο, ώστε αυτή να είναι ασφαλής. Μόνο όταν οι εργάτες στη γραμμή παραγωγής άρχισαν να δρουν αποφασιστικά, άλλαξαν τις θέσεις τους και οι ηγέτες των συνδικάτων. Αντί να καθοδηγούν, είχαν μείνει πολύ πίσω σε σχέση με τις αναγκαίες διεκδικήσεις.

Στη Βρετανία, το Εργατικό Κόμμα έχει σταματήσει όλες τις λειτουργίες του, παρότι υπάρχει η τεχνολογία, μέσω της οποίας θα μπορούσε να συνεχίσει να λειτουργεί, όσο

Ανακοίνωση της ΔΜΤ (ΙΜΤ)

Συντάχθηκε απο τον/την Ergatiki Dimokratia

Σάββατο, 11 Απρίλιος 2020 13:44 - Τελευταία Ενημέρωση Σάββατο, 11 Απρίλιος 2020 16:03

διαρκεί η πανδημία. Παντού, οι ηγέτες του εργατικού κινήματος έχουν, σιωπηρά ή ενεργά, συναινέσει στα ελαττωματικά σχέδια της άρχουσας τάξης. Αυτό, που είναι απαραίτητο, είναι να προετοιμάσουν ένα εργατικό σχέδιο δράσης. Κινητοποιώντας τους εργάτες στις γειτονιές και τα εργοστάσια, αυτοί οι ηγέτες θα μπορούσαν να αλλάξουν την πορεία των γεγονότων ταχύτατα. Η άρνησή τους να το κάνουν είναι ένδειξη της συνθηκολόγησης με την αστική τάξη, ακριβώς τη στιγμή που εκείνη μπαίνει στη βαθύτερη κρίση όλων των εποχών.

Η κατάσταση απαιτεί δραστικές αλλαγές στις υπάρχουσες οργανώσεις της εργατικής τάξης. Τα συνδικάτα πρέπει να βρεθούν υπό τον άμεσο έλεγχο των μελών τους, που σημαίνει ότι οι ηγέτες δεν πρέπει να λαμβάνουν μισθούς που βρίσκονται πλησιέστερα στους μισθούς των διευθυντικών στελεχών των εταιρειών, αλλά στων εργαζόμενων που υποτίθεται ότι εκπροσωπούν. Δηλαδή, χρειάζονται ηγέτες που λαμβάνουν το μέσο μισθό των εργαζόμενων και οι οποίοι θα υπόκεινται σε ανάκληση, αν δεν συμμορφώνονται με τις αποφάσεις που έχουν λάβει δημοκρατικά τα μέλη τους.

Αυτό ισχύει και για εκείνα τα κόμματα, που δημιουργήθηκαν παλαιότερα από την εργατική τάξη, για να εκπροσωπούν τη δική της φωνή. Κι εκείνα θα πρέπει να μεταμορφωθούν, αρχίζοντας από μια πλήρως δημοκρατική διαδικασία επιλογής των ηγετών. Σ' αυτές τις χώρες, όπου δεν υπάρχουν εργατικά κόμματα, όπως οι Ηνωμένες Πολιτείες, το εργατικό κίνημα έχει το καθήκον να τα δημιουργήσει.

Πώς θα πληρωθούν όλα αυτά

Πολλοί άνθρωποι θα συμφωνούσαν ότι τα αιτήματα, που αναφέρθηκαν παραπάνω, μπορεί να μοιάζουν λογικά, αλλά θα έθεταν το σημαντικότερο των ερωτημάτων: ποιος θα πληρώνει για όλα αυτά; Μας λένε ότι δεν υπάρχουν αρκετά χρήματα, για να πληρωθούν όλα αυτά τα μέτρα. Όμως, αυτό είναι ξεκάθαρα ψευδές.

Πρώτον, τόσο η Ομοσπονδιακή Τράπεζα των Η.Π.Α. όσο και η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα έχουν ανακοινώσει ότι θα ρίξουν δισεκατομμύρια δολάρια και ευρώ στην οικονομία. Στη Βρετανία, η κυβέρνηση έχει ανακοινώσει ένα πακέτο 350 δισεκατομμυρίων λιρών, που αντιστοιχεί στο 15% του Α.Ε.Π. της χώρας. Ιταλία, Γαλλία, Ισπανία και Γερμανία ανακοινώνουν πακέτα παρόμοιων μεγεθών.

Ανακοίνωση της ΔΜΤ (ΙΜΤ)

Συντάχθηκε απο τον/την Ergatiki Dimokratia

Σάββατο, 11 Απρίλιος 2020 13:44 - Τελευταία Ενημέρωση Σάββατο, 11 Απρίλιος 2020 16:03

Όταν βρίσκονται αντιμέτωποι με οικονομικό Αρμαγεδδώνα, τότε ξαφνικά βρίσκουν πόρους. Δυστυχώς, τα περισσότερα απ' αυτά τα χρήματα πηγαίνουν στους καπιταλιστές, και όχι στο σύστημα υγείας ή τους εργαζόμενους. Επιπλέον, αυτά προστίθενται στα ήδη πολύ υψηλά επίπεδα δημοσίου χρέους. Σε επόμενο στάδιο, θα απαιτηθούν θυσίες από τους εργαζόμενους, προκειμένου να μειωθεί αυτό το χρέος.

Υπάρχει όμως μια ακόμα πηγή τεράστιου πλούτου. Στις Ηνωμένες Πολιτείες, για παράδειγμα, το πλουσιότερο 1% των νοικοκυριών – περίπου 1,2 εκατομμύρια οικογένειες – κατείχε πλούτο αξίας 35 τρισεκατομμυρίων δολαρίων το 2019. Μια μελέτη από το Ινστιτούτο Πιστοποιημένων Λογιστών της Αγγλίας και της Ουαλίας (ICAEW) το 2017, αποκάλυψε ότι «σε μια χρονική στιγμή, κατά την οποία η σκέψη πολλών ανθρώπων είναι να σφίξουν το ζωνάρι, τα δύο τρίτα των επιχειρήσεων στο Ηνωμένο Βασίλειο είχαν πλεόνασμα μετρητών. Και όχι μόνο αυτό, αλλά από τότε το επίπεδο των καταθέσεων και των αποθεματικών που κατέχουν οι βρετανικές επιχειρήσεις έχει αυξηθεί! Οι καταθέσεις μετρητών αυξήθηκαν κατά 8% το 2018 και συνολικά έχουν αυξηθεί κατά ένα εντυπωσιακό 51% τα τελευταία 5 χρόνια». Σύμφωνα με την Credit Suisse, το πλουσιότερο 1% σε παγκόσμια κλίμακα κατέχει σχεδόν το 50% του παγκόσμιου πλούτου, ενώ το φτωχότερο 50% των ενηλίκων κατέχουν λιγότερο από το 1% του παγκόσμιου πλούτου.

Σε καιρούς κρίσης, σίγουρα αυτός ο τεράστιος πλούτος, που έχει δημιουργηθεί με την εργασία εκατομμυρίων εργατών, θα μπορούσε να χρησιμοποιηθεί για να χρηματοδοτήσει όλα τα απαραίτητα μέτρα για να αποφευχθεί η εξάπλωση του ιού COVID-19 και για να δημιουργηθούν δομές και πόροι για την προετοιμασία της κοινωνίας για οποιοδήποτε μελλοντικό ξέσπασμα θανατηφόρων ασθενειών.

Δεν θα ήταν παράλογο να επιβληθεί φόρος έκτακτης ανάγκης της τάξης του 10% ή 20% σε τέτοιο πλούτο. Και όποια εταιρεία ή ιδιώτης καπιταλιστής αρνούνταν να συνεργαστεί, θα έπρεπε να απαλλοτριωθεί, τα περιουσιακά τους στοιχεία να κατασχεθούν και οι πόροι τους να τεθούν στη διάθεση του κράτους. Επιπρόσθετα, οι τράπεζες, που επωφελήθηκαν υπερβολικά από τις κρατικές διασώσεις, θα έπρεπε να εθνικοποιηθούν, χωρίς αποζημίωση και να ενσωματωθούν σε μια μοναδική δημόσια εθνική τράπεζα. Το ίδιο ισχύει και για τις ασφαλιστικές εταιρείες.

Αν λαμβάνονταν τέτοια μέτρα από τις κυβερνήσεις ανά τον κόσμο, δεν θα υπήρχε η ανάγκη να αυξηθεί το δημόσιο χρέος, μαζί με την επικείμενη λιτότητα, που αυτό θα επιφέρει αργότερα. Δε θα υπήρχε έλλειψη πόρων για το χτίσιμο νοσοκομείων, για την επένδυση στη φαρμακευτική έρευνα, για το χτίσιμο σπιτιών κ.α. και για να παρέχουν εισόδημα για όλους τους εργαζόμενους, που δεν έχουν δουλειά.

Για μια εργατική κυβέρνηση!

Στη Βρετανία είναι απόλυτα ξεκάθαρο ότι αυτή η Συντηρητική κυβέρνηση ήταν προετοιμασμένη να αφήσει εκατοντάδες χιλιάδες να πεθάνουν, αντί να πάρει τα απαραίτητα μέτρα και να επενδύσει στους αναγκαίους πόρους. Στις Ηνωμένες Πολιτείες, ο Τραμπ συμπεριφέρθηκε με παρόμοιο τρόπο. Ακόμα και στην Ιταλία, όπου ο ιός πρωτοεξαπλώθηκε ευρέως, το κριτήριο, βάσει του οποίου υπαγορευόταν η κυβερνητική δράση, ήταν η κερδοφορία.

Δεν μπορούμε να εμπιστευόμαστε σε αυτούς τους ανθρώπους τις ζωές εκατομμυρίων εργαζομένων. Μας λένε ότι δεν είναι αυτή η ώρα για να εγείρουμε πολιτικές διαφορές, αλλά ότι χρειάζεται να είμαστε ενωμένοι. Ο εθνικισμός και ο πατριωτισμός προωθούνται παντού. Μας λένε ότι είμαστε όλοι στην ίδια βάρκα. Όμως, αυτό είναι εντελώς ψευδές. Αυτοί, οι οποίοι καλούνται να πληρώσουν αυτή την κρίση, είναι εκείνοι που έχουν τη μικρότερη δυνατότητα: οι εργαζόμενοι, οι νέοι και οι ηλικιωμένοι.

Χρειαζόμαστε κυβερνήσεις που να εκπροσωπούν τα συμφέροντα των εργαζομένων σε όλες τις χώρες. Το πρόγραμμα που έχουμε περιγράψει παραπάνω μπορεί να πραγματοποιηθεί μόνο από κόμματα και ηγεσίες που αντιπροσωπεύουν την εργατική τάξη και τα συμφέροντά της. Φέρνοντας στην εξουσία εργατικές κυβερνήσεις σε όλες τις χώρες, θα είμαστε επιτέλους έτοιμοι να χρησιμοποιήσουμε τους τεράστιους πόρους που είναι διαθέσιμοι σε παγκόσμια κλίμακα και να θέσουμε σε λειτουργία μια πραγματικά παγκόσμια απάντηση στην παρούσα κρίση.

Διεθνισμός και εργατική συνεργασία

Στον 21ο αιώνα, υπάρχουν δύο θεμελιώδη εμπόδια για την περαιτέρω ανάπτυξη των παραγωγικών δυνάμεων κάτω από τον καπιταλισμό: η ατομική ιδιοκτησία των μέσων παραγωγής και το έθνος-κράτος. Αυτό επιβεβαιώνεται πλήρως από την παρούσα κρίση.

Η οικονομία της αγοράς έχει αποτύχει παταγωδώς. Το κίνητρο του κέρδους βάζει σε κίνδυνο τις ζωές εκατομμυρίων ανθρώπων. Έχει έρθει η ώρα να βάλουμε ένα τέλος σε αυτό.

Ανακοίνωση της ΔΜΤ (ΙΜΤ)

Συντάχθηκε απο τον/την Ergatiki Dimokratia

Σάββατο, 11 Απρίλιος 2020 13:44 - Τελευταία Ενημέρωση Σάββατο, 11 Απρίλιος 2020 16:03

Στη θέση του, αυτό που απαιτούμε είναι μια σχεδιασμένη οικονομία με κοινωνική ιδιοκτησία των μέσων παραγωγής. Ο εργατικός δημοκρατικός έλεγχος και η εργατική διεύθυνση θα πρέπει να είναι η μέθοδος που θα εισαχθεί για την επίβλεψη της παραγωγικής διαδικασίας.

Σε μια τέτοια οικονομία, οι πόροι θα μπορούσαν ταχύτατα να χρησιμοποιηθούν για την κάλυψη των αναγκών της συγκυρίας. Η παραγωγή θα μπορούσε να σταματήσει χωρίς να χρειάζεται να ληφθεί υπόψη η απώλεια των κερδών των ιδιοκτητών. Οι εργάτες, που θα έμεναν σπίτι, θα λάμβαναν κανονικό εισόδημα. Κανείς δε θα διακινδύνευε να υποστεί έξωση από τους ιδιοκτήτες. Με λίγα λόγια, αυτό σημαίνει την επιβολή του σοσιαλισμού σε παγκόσμια κλίμακα. Όλες οι συνθήκες έχουν ωριμάσει για να γίνει αυτό πραγματικότητα.

Ο Μπόρις Τζόνσον και άλλοι αστοί πολιτικοί έχουν συγκρίνει την παρούσα κρίση με πολεμικό σενάριο. Όμως, κατά τη διάρκεια του Β' Παγκοσμίου Πολέμου στη Βρετανία, πώς συμπεριφέρθηκε η κυβέρνηση; Μήπως είπε: ας αφήσουμε την αγορά να αποφασίσει; Δεν πρέπει να παρέμβει το κράτος; Όχι φυσικά. Χρησιμοποίησαν το κράτος, για να συγκεντρώσουν την παραγωγή, εθνικοποίησαν τις βιομηχανίες πολέμου και εισήγαγαν μέτρα κεντρικού σχεδιασμού.

Όλα τα παραπάνω, φυσικά, δεν σήμαιναν ότι η Βρετανία έγινε σοσιαλιστική χώρα. Ο έλεγχος παρέμεινε σταθερά στα χέρια των τραπεζιτών και των καπιταλιστών. Όμως, αναγκάστηκαν να εισάγουν συγκεκριμένα μέτρα κεντρικού σχεδιασμού, ακόμα και εθνικοποιήσεων, για τον απλό λόγο ότι αυτές οι μέθοδοι φέρνουν καλύτερα αποτελέσματα. Αυτό πρακτικά συνιστούσε παραδοχή της ανωτερότητας του σοσιαλιστικού σχεδιασμού, έναντι της αναρχίας της αγοράς, ακόμα και από εκείνους που ήταν οι πιο μεγάλοι εχθροί του σοσιαλισμού.

Η Κίνα σήμερα είναι χωρίς αμφιβολία μια καπιταλιστική χώρα. Όμως, είναι ένας ιδιόμορφος καπιταλισμός, ο οποίος διατηρεί ορισμένα στοιχεία κεντρικού σχεδιασμού της βιομηχανίας υπό κρατικό έλεγχο, τα οποία έχει κληρονομήσει από το παρελθόν. Είναι ακριβώς αυτά τα στοιχεία που έδωσαν στην Κίνα ένα κολοσσιαίο πλεονέκτημα στη μάχη ενάντια στην παρούσα πανδημία, με αρκετά αξιοσημείωτα αποτελέσματα. Αυτό το γεγονός έχει σχολιαστεί από ανθρώπους που υπό κανονικές συνθήκες δε θα είχαν καμία συμπάθεια για το σοσιαλισμό.

Τα πλεονεκτήματα, που είχε η Κίνα στην αντιμετώπιση του ξεσπάσματος στη Γουχάν, ήταν ότι μπορούσε να θέσει υπό καραντίνα μια τεράστια περιοχή με περίπου 50 εκατομμύρια

Ανακοίνωση της ΔΜΤ (ΙΜΤ)

Συντάχθηκε απο τον/την Ergatiki Dimokratia

Σάββατο, 11 Απρίλιος 2020 13:44 - Τελευταία Ενημέρωση Σάββατο, 11 Απρίλιος 2020 16:03

ανθρώπους, ενώ χρησιμοποιούσε τους πόρους από την υπόλοιπη χώρα, προκειμένου να βοηθήσει τους ανθρώπους που βρίσκονταν σε εγκλεισμό. Μπορούσαν να στέλνουν νοσηλευτές/ριες και γιατρούς από άλλες περιοχές της χώρας, καθώς επίσης μπορούσαν να στέλνουν αγαθά από ολόκληρη την επικράτεια.

Η Ιταλία αντιμετώπισε μια πολύ διαφορετική κατάσταση. Δεν έλαβε καμία βοήθεια από την υπόλοιπη Ευρώπη. Αντιθέτως, χώρες όπως η Γερμανία εμπόδισαν την εξαγωγή προστατευτικών масκών για παράδειγμα, σκεπτόμενες με πολύ κοντόφθαλμους εθνικούς όρους. Αν είχε υπάρξει μια επιχείρηση υπό διεθνή σχεδιασμό, τα πράγματα θα μπορούσαν να έχουν εξελιχθεί πολύ διαφορετικά.

Εδώ αξίζει να σημειωθεί, ότι οι Κινέζοι γιατροί, που βρίσκονται αυτή τη στιγμή στην Ιταλία, δηλώνουν τι πρέπει να γίνει. Έχουν παρατηρήσει την κατάσταση στη χώρα και από την εμπειρία τους, από τον τρόπο που αντιμετώπισαν τον ιό στην επαρχία Γουχάν, είναι της άποψης ότι υπάρχει πολύ μεγάλη κινητικότητα ανθρώπων στους δρόμους. Αυτό επιβεβαιώνει αυτό, το οποίο λέγαμε από τη στιγμή που έχει ξεσπάσει αυτός ο νέος ιός: όλη η μη απαραίτητη παραγωγή πρέπει να σταματήσει.

Η Ιταλία θα μπορούσε να έχει διακόψει όλες τις δραστηριότητες (ολικό lock-down), ενώ η υπόλοιπη Ευρώπη θα έστελνε υλικούς και ανθρώπινους πόρους για να αντιμετωπίσει την αρχική εξάπλωση του ιού. Κάνοντάς το αυτό, η περίοδος περιορισμού θα ήταν κατά πολύ βραχύτερη και πιο αποτελεσματική. Αντί γι' αυτό, κάθε έθνος-κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης δρα με διαφορετικό τρόπο και με διαφορετική ταχύτητα.

Το αποτέλεσμα όλων αυτών είναι ότι ο ιός έχει διασπαρεί πολύ πιο γρήγορα στην Ιταλία και αυτό έγινε καθοριστικός παράγοντας για την εξάπλωσή του σε όλη την Ευρώπη. Τώρα ολόκληρη η Ευρώπη αντιμετωπίζει την κατάσταση, στην οποία βρίσκεται η Ιταλία και η κατάσταση έκτακτης ανάγκης είναι πολύ χειρότερη, απ' όσο θα μπορούσε να είναι υπό άλλες συνθήκες.

Αυτό εκθέτει την Ευρωπαϊκή Ένωση, αποκαλύπτοντας αυτό που πραγματικά είναι: ένας οργανισμός που υπερασπίζεται αποκλειστικά τα συμφέροντα των μεγάλων καπιταλιστικών επιχειρήσεων. Όταν χρειάζεται να επιβάλει μέτρα λιτότητας σε χώρες σαν την Ελλάδα ή την Ιταλία, βρίσκει τόσο τη θέληση όσο και τον τρόπο για να το κάνει. Αλλά, όταν χρειάζεται να σωθούν οι ζωές εκατομμυρίων ανθρώπων, αποδεικνύεται, όχι απλά ότι είναι άχρηστη, αλλά στην πραγματικότητα είναι ένας παράγοντας που επιδεινώνει την

κατάσταση. Αποδεικνύεται πέραν πάσης αμφιβολίας ότι ο καπιταλισμός έχει αποτύχει.

Κάποιοι σοβαροί αστοί αναλυτές συνειδητοποιούν ότι το σύστημά τους είναι καταδικασμένο. Ένα παράδειγμα είναι αυτό που δημοσίευσε το περιοδικό «The Australian» πρόσφατα: «Το “Macquarie Wealth Management”, ο χρηματιστηριακός βραχίονας της καπιταλιστικής καρδιάς της Αυστραλίας, του “Macquarie Group”, έχει προειδοποιήσει, ότι ο “συμβατικός καπιταλισμός πεθαίνει” και ότι, ο κόσμος οδεύει προς “κάτι που θα είναι πιο κοντά σε μια εκδοχή του κομμουνισμού”».

Πόσο αληθινές ηχούν αυτές οι λέξεις! Αυτό, που απαιτείται, είναι μια παγκόσμια προσπάθεια να αντιμετωπιστεί ο κίνδυνος που διατρέχει η ανθρωπότητα σήμερα. Αυτό δεν μπορεί να επιτευχθεί, όταν αυτό που καθορίζει τα πάντα είναι η αναζήτηση του κέρδους από μια χούφτα καπιταλιστές που κατέχουν τα μέσα παραγωγής. Αυτό που απαιτείται είναι η παραγωγή βάσει των αναγκών.

Πολλοί άνθρωποι αρχίζουν να συνειδητοποιούν ότι η αποκαλούμενη οικονομία της αγοράς είναι παντελώς ανεπαρκής για την αντιμετώπιση της παρούσας κρίσης. Ακόμα, συνειδητοποιούν ότι η ανάγκη ενός διεθνούς σχεδίου παραγωγής μένει απολύτως αναπάντητη. Δεν μπορεί κανείς πλέον να αρνείται την ανάγκη για το σοσιαλισμό. Φυσικά, λέγοντας σοσιαλισμό, δεν αναφερόμαστε στην αυταρχική γραφειοκρατική καρικατούρα που υπήρξε στη Σοβιετική Ένωση ή τη μαοϊκή Κίνα. Ο γνήσιος σοσιαλισμός είναι δημοκρατικός, αλλιώς δεν είναι τίποτα. Ο πραγματικός σοσιαλισμός μπορεί να επιτευχθεί, μόνο κάτω από καθεστώς εργατικής δημοκρατίας, με μια εθνικοποιημένη, σχεδιασμένη οικονομία υπό τον απευθείας έλεγχο και διεύθυνση των εργατών.

Για αυτό ακριβώς μάχεται η Διεθνής Μαρξιστική Τάση σε όλες τις χώρες, όπου έχει παρουσία. Σας προσκαλούμε όλους να συμμετάσχετε μαζί μας σε αυτή την προσπάθεια, να παρέχουμε στην παγκόσμια εργατική τάξη και τη νεολαία τις πολιτικές και το πρόγραμμα που απαιτούνται για να βγει η ανθρωπότητα από το βάλτο, στον οποίο την έχει ρίξει ο καπιταλισμός. Η εναλλακτική είναι η κοινωνία να βυθιστεί στα βάθη μιας βαρβαρότητας, πολύ μεγαλύτερης κλίμακας από εκείνη που είδαμε τη δεκαετία του 1930. Ελάτε μαζί μας σ' αυτόν τον αγώνα!

Ανακοίνωση της ΔΜΤ (ΙΜΤ)

Συντάχθηκε απο τον/την Ergatiki Dimokratia

Σάββατο, 11 Απρίλιος 2020 13:44 - Τελευταία Ενημέρωση Σάββατο, 11 Απρίλιος 2020 16:03

Λονδίνο, 20 Μαρτίου 2020

Μετάφραση: Μάριος Καλομενόπουλος, Γιώργος Λάλας

Επιμέλεια: Άγγελος Ηρακλείδης-Παναγιώτης Κολοβός